

הקב"ה בתחילת שומר על ישראל מימינו ובשחתאו השיב אחר ימינו **כביבול**, **בקדמיתא בתיב** כך הנמשל בכיבול אצל הקב"ה שתחלת כתוב, (שמות ט"ו) **ימינך יהזה נאדרי בפ"ח** ימינו של הקב"ה היה נادر ומחזיק בכך בעם ישראל. **בפ"ח מאן** מי הוא הכהן **דאשתמודעא בערבייא קוריין לחדוין דבר גש פ"ח** הוא הכהן הנודע בלשון ערבי שקוראים להזהה של האדם כה **זההוא ימיןא נאדרי ואתקיף בכח מאן הוא דיקרב לנבי ברוי**. וככיבול היה השיבת מחזיק בחזה של ישראל ומנהלם בחסד וברחמים ואומר מי הוא שיקרב לבני להרעה להם. **לבתר מה בתיב** לאחר שחתאו ישראל לפני מה כתוב, (אייה ב) **השיב אחזר ימיןו מפני איזיב, שיי ימגיה על בתפיה, וڌי לייה בידא דשנאו** השיב את ימינו לאחר על כתפו ודחה את עם ישראל בידיהם. **בקדמיתא ימגיה לקמיה לחדוין, לאתקפה ביה בתילה ימינו הייתה לפני על החזה של בנו להחזיק בו. ולבתר לאחזר על בתפוי, לדחיה לייה** ולאחר שחתא השיבה לאחר על כתפו לדוחות אותם לפני אויביהם. **והכא** ובכאן אמר על הגאולה לעתיד לבא **הושיעה לו ימיןו זירען קדשו** ימינו היא מدت החסד זירען קדשו היא זרוע השמאלי מדת הגבורה, **תריין דרצעין לאתקפה ביה** להחזקם בשתי הזרועות ימין ושמאל כי גם הגבורה והדרין יסכים לנאות עם ישראל.

הגעה של החמור של רבינו פנחס בן יאיר שירה לפני הש"ת

**אי איננו פרות דלא אתרגילו בנfine אלא היה שעטה
בגועא דלהזון אמרו שירתא דא.** אם אלו הפרות שהוליכו את

ארון הברית שלא הרגלו בניטים אלא רק באותה השעה וכבר אמרו שירה זו בגעיה שלהם

**נהיין דחמרא דסבא חסידא דרגיל בנfine, על אחת
פמה ובמה דאמיר שירה.** הגעה של החמור של הסבא החסיד רבינו פנחס

בן יאיר שהוא מלומד בניטים על אחת כמה וכמה שהגעה שלו היא שירה שאומר לפני

הש"ת **חבריא, אי תימרין דחמרא לא הוּא ארחה בבד
מיומא דאבי עלי מא** פונה ר"ש לחברים ואומר להם, אם תאמרו שלא היה

בר דרך החמור מיום שנברא העולם, פוקו זהמו אתה זבלעם חייבא,
דנצחת לרboneה בכלא. צאו וראו את האتون של בלעם הרשע שניצחה את

האדון שלו בלעם בכלל דבריה מבואר בಗמ' (סנהדרין קה) **חמיריה דברבי** (דף ר"א
ע"ב) **פנחס בן יאיר על אחת במתה ובמה.** ואם כן חמורו של רבוי

fnחס בן יאיר על אחת כמה וכמה שהוא אומר שירה והוא אתה זבלעם בד
מלילה, מלכא על אה הוּא עלה מלעילה ועוד אם תקשׁו אם

כנלמה חמורו של רבוי fnחס בן יאיר אינו מדובר כמו האتون של בלעם, אלא שהאTON של
בלעם גם לא היה מדובר אלא רק באותה הפעם על ידי מלאך שהיה עומד עליה מלמעלה.

פי האתון אין הכוונה לפה האתון ממש אלא הוא כה עליון

השפתא אית לגלאח, חבריא שמעו שמעו החברים עכשו מה שיש
לגולות עוד. פִי האתון דאברֵי עַרְבּ שְׁבָת בֵּין
הشمשות, סְלִקָא בְּדַעֲתֵיכֶם דְפֻמָא הַוָה פְתִיחָא
מֵהַוָה זְמָנָא פִי האתון שאמרה המשנה באבות שנברא בין השמשות היעלה
בדעתכם דפיה היה פתוח כבר מאותו הזמן. **או תנאי דאתני קדרשא**
בריך הוּא מֵהַוָה זְמָנָא. או יعلاה בדעתכם שזה תנאי שהתנה הקב"ה
מאותו הזמן שהאתון של בלעם הפתח את פיה يوم אחד ותדבר **לאו הַכִּי** אין זה כך
כי לא היה זה מעלה באותו של הבלעם כלל **ורזא הַכָּא דְאַטְמָסָר**
לְחַבְּיִמֵי, דְלֹא מְשִׁגְחֹן לְטַפְשׂו דְלָבָא ובאן נמסר סוד לחכמים שאינם
משגיכים על טפשות הלב. **פִי האתון, דְרָגָא דְאתְנִי, הַהְוָא עַלְאָה**
דְסֶטֶר נוֹקְבִי מה שאמרו חז"ל פִי האתון אין הכוונה לפה של האתון ממש אלא
הוא כה עליון ממדרגת קליפת האתון מצד הנקבות השורה על האתון וכח זה נקרא "פי
האתון". **הַהְוָא הַזָּהָר דְשִׁרְיָא עַל הַהְוָא אַתּוֹן, וּמְלִיל עַלְתָה**
וכח זה הוא היה שורה על האתון ומדבר עליה. **וּכְדָ בְּרָא קְדָשָׁא בָּרֵיךְ**
הַוָה לְהָאִי דְרָגָא, דְאַקְרֵי פִי האתון וכאשר ברא הקב"ה את
המדרגה היו הנקראות פי האתון, **סְתָם לִיה בְּגֹן** (האתון) **נוֹקְבָא**
דְתַהוֹמָא רַבָא, וְאַסְתִּים עַלְיהָ עד הַהְוָא זְמָנָא סתם אותה
בתוך הנكب של תחום רבה וסתם אותה עד אותו הזמן שהיתה ערכיה לדבר. **בְּכָד מְטָא**
הַהְוָא זְמָנָא, **פְתַח הַהְוָא נוֹקְבָא, וְנִפְקֵח וְשָׁרָא עַלְתָה,**

ומלילות כשהגיעו אותו הזמן פתח את אותו הנקב ויצא אותו הכהן הקרא "פי האתון" ושרה על האתון של בלעם ומכח זה דברה האתון.

שלוש פיות אלו נבראו בין השמשות "פי הבאר" "פי האתון" ו"פי הארץ" והשכינה ממונה עליהם

בגונא דא, (במדבר טז) **וְתִפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ** שוג זה נברא ביום שישי בין השמשות. **את, לאסנאה דומ"ה דאייהו פִּי הָאָרֶץ** ומה שאמר ותפתח הארץ "את" פיה בא לרבות את המלך הממונה על הגיהנים שמו דומה והוא נקרא פי הארץ. **את פִּי האתון** (במדבר כ"ב), **לאסנאה קמרייא"ל, דאקרי פִּי האתון** וכן בפסוק זה שכתו"ב "את" פי האתון, בא לרבות את המלך קמרייא"ל הנקרא "פי האתון". **פי הבאר בגונא דא** וכן זה יש לבאר מה שכתו"ב "פי הבאר". **מאן פִּי הבאר מ' הוּא דָרְגָּא דְּהֹהָ מִמְּנָא עַלְיָה לְתַתָּא** הוא המלך הממונה על הבאר שלמטה, **ואיהו תְּחׁוֹת פִּי יְהֹהָ** והוא תחת פי ה' שהוא השכינה, **ומאן איהו** ומה שמו של המלך הנקרא פי הבאר. **יהדריא"ל שמייה**. **תְּלַת פּוֹמִין אֲלֵין, אַתְּבְּרִיאוֹ עַרְבָּ שְׁבָת בֵּין הַשְּׁמָשׂוֹת** שלש פיות אלו נבראו בין השמשות "פי הבאר" "פי האתון" ו"פי הארץ". **בשעתא דקדש יומא סלקא פָּה דִמְמָנָא עַל כָּל שָׁאָר פּוֹמִין**, בשעה שנכנסת ומתקדשת השבת עולה הפה הממונה על שאר הפיות **ומאן איהו**ומי הוא הפה זהה. **הַהּוּא יוֹמָא דְאַסְפְּתָלָק וְאַתְּקַדֵּשׁ**